

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Lvndensi apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

hanc pacem custodire & suarum munimine
litterarum roborare dignentur. Barones in-
super eodem modo precamur, scilicet Do-
minos Conum Seneschalcum, Gaufridum
de Villa-Harduini Mareschalcum, Milo-
nem de Brabant, & omnes alios Barones,
quod hanc custodiant pacem, suoque ro-
borent sigillo, & parti observanti hanc
pacem faventes contra non observan-
tem existant. Datum & recitatum apud
Armiro in praesentia Domini Gualterij Ca-
merarij, Nicolai Rugulufu, Theobaldi,
Yvonis, Thomae, & multorum aliorum,
anno Domini millesimo ducentesimo xii.
anno xv. pontificatus Domini Innocentij
Papae I II. mense Decembri, die undeci-
ma. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam nostrae confirmationis in-
fringere vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem &c. usque incursum. Datum
Signae v. Kal. Octobr. pontificatus nostri
anno sextodecimo.

EPISCOPO NARNIENSI.

Epist. 116.
Ejusdem serē
argumenti cū
epistola 94.

Uin excommunicatorum commu-
nitas sit aliis interdicta, ipsi officia publi-
ca exercere non debent. Quocirca fraterni-
tati tuae per apostolica scripta mandamus
quatenus constitutiones & sententias Nar-
niensium iudicum, quos sententia excom-
municationis involvit, tam promulgatas
quam promulgandas in posterum auctori-
tate nostra decernas irritas & inanes. Pro-
hibemus etiam ne quis extraneus in elusio-
nem mandati nostri apud Narniam offi-
cium iudicis exercere praesumat. Porro
quia fraus & dolus cuiquam patrocinari
non debet, constitutiones & sententias ta-
lium inanes & irritas decerni mandamus.
Tu denique, frater Episcopo, super te ipso
&c. Datum Signae vi. Non. Octobris,
pontificatus nostri anno decimosexto.

PATRIARCHAE GRADENSI.

Epist. 117.
Commendat
Marchionem
Estensem.
Vide Signatum
lib. 16. de regna
Ital. ad an. 113.

Redebamus hactenus quod Paduani
cives nobis & apostolicae sedi desiderarent
reverentiam majorē impendere quam
exhibere probentur, cum, sicut accepimus,
dilectum filium nobilem virum Marchionem
Estensem nobis & Ecclesiae Romanae devotum
contra iustitiam vehementer impugnet, cuius
pater & ipse pro Ecclesiae defensione se laboribus
& periculis multis exponere minimē dubitarunt.
Porro si Paduani praedicti aliquid contra praefatum
Marchionem habebant, poterant saltem in hoc
apostolicae sedi deferre quod illud in nostram
notitiam deduxissent, ut

nos eis satisfieri faceremus, antequam contra
eum, quem pro certo sciebant nos, quasi
specialiter nostrum, carum & acceptum habere,
cum Ecilino & aliis excommunicatis procederent
nobis penitus inconsultis & quasi omnino
contemptis. Quocirca fraternitati vestrae per
apostolica scripta mandamus quatenus Paduanos
eosdem ut a memorati Marchionis impugnatione
desistant diligenter moneas & inducas, eis
ex parte nostra firmiter repromittens quod nos
ipsis faciemus satisfactionem impendi, cum nobis
ostenderit se contra eum aliquam justam causam
habere. Alioquin, ne Marchionem ipsum pro
derelicto videamur habere, qui post Deum non
habet alium ad quem pro iustitia consequenda
in hac tempestate recurrat, tu cognita veritate
Paduanos praedictos ab iniusta ipsius impugnatione
per censuram ecclesiasticam appellatione remota
compescas. Datum Signae vi. Non. Octob. pon-
tificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO LYNDENSI
apostolicae sedis Legato.

Via circa minima & maxima frequenter
humanus deficit intellectus, prudentis est
querere ubi scrupulus dubitationis occurrit.
Sane postulasti per se dem apostolicam
edoceri si Presbyteri successivē duas concubinas
habentes, bigami censeantur, ut cum eis,
tamquam cum irregularibus, quoad executionem
sui officij nequeas dispensare, & si Presbyterorum
filij sint indifferenter ad sacros ordines
promovendi, & utrum sacerdotes Suethiae
in publicis debeas tolerare conjugis, qui
super hoc se asserunt cuiusdam summi Pontificis
privilegio communitos. Ad qua sic duximus
respondendum, quod cum sacerdotes praedicti,
sive uno sive diversis temporibus, plures
habuerint concubinas, irregularitatem non
incurrerint bigamiae, cum eis, tamquam
simplici fornicatione notatis, quoad executionem
sacerdotalis officij poteris dispensare, si
vivere curaverint continenter. De Presbyterorum
verō filiis tam ex decreto Urbani Papae
secundi quam ex Concilio colligitur Pictaven-
si quod ad sacros non sunt ordines promovendi,
nisi aut in cœnobis aut in canonica regulari
religiosē fuerint conversati. De Presbyteris
autem Suethiae non possumus dare responsum,
nisi viderimus privilegium quod praetendant.
Quaeristi praeterea utrum in canonem incidant
laici sententiae promulgatae qui sacerdotes
aut alios

Epist. 118.
Respondet ad
ejus consulta.
Cap. Quia cir-
ca. De bigamis.

* In quart. coll.
plures

Cap. Presbyter.
tor. Dist. 16.
Cap. Vt filij.
De filij Prude.

Cap. Quis vi-
di. De sent. ex-
com. in 4. coll. 11.

clericos in manifesto furto comprehensos contraxerint violenter, si citra violentiam nequeant comprehendi, & si clericus, quem vehementer præsumis esse falsarium, ad tuam præsentiam citatus legitime venire contemnens, citra excommunicationis sententiam ad iudicium per violentiam trahi possit. Ad hæc taliter respondemus, quod in neutro casuum prædictorum sententia excommunicationis incurritur, dummodo mandatum interveniat Prælatorum quorum tales clerici sunt jurisdictioni subiecti; cum hoc non ipsi laici, sed illi potius quorum auctoritate id faciunt facere videantur, nec amplius laicorum violentia extendatur quam defensio seu rebellio exegerit clericorum. Subsequenter etiam quæsisisti utrum monachi omnium sanctorum privilegium bonæ memoriæ E. prædecessoris tui super episcopalibus decimis retinendis indultum extendere valeant ad possessiones postmodum acquisitas & in possessiones postmodum acquisitas & in possessiones postmodum acquisitas & in possessiones postmodum acquisitas.

Cap. Quia circa. De privilegio.

Cap. Quia circa. De consanguinitate. & affinitate.

Porrò de nobili viro N. pro cuius dispensatione, indulgentia scilicet remanendi cum ea quæ ipsum quinto gradu consanguinitatis contingit, à sede apostolica obtinenda, falsa nobis causa fuerat allegata, proles videlicet, cum tamen ante dispensationem obtentam unica filia, quam

habebat, viam fuerit universæ carnis ingressa, prout tua consultatio continebat, dissimulare poteris ut remaneat in copula sic contracta, cum ex separatione, sicut asseris, grave videas scandalum imminere. Tu denique, frater Archiepiscopo, super te ipso. Datum Signæ v. Non. Octobris, pontificatus nostri anno sextodecimo.

ABBATI, PRIORI, ET
Custodi sancti Nicolai Rigenfis diocesis.

Cum olim dilecti filij Magister & fratres militia Christi de Livonia transmissa nobis conquestione monstrassent quod venerabilis frater noster Episcopus & Præpositus Rigenfes in insula quæ Holme dicitur Ecclesiam construi non permitterent populo suæ partis, nec ad eam præsentare plebanum, ac dictus Episcopus in civitate Rigenfi Ecclesias, decimas, advocatiam, monetam, piscationes, & ipsius civitatis tertiam partem eos non sineret, prout ad ipsos pertinet, possidere, contra compositionem inter Episcopum & fratres prædictos nobis mediantibus initam veniendo, eisdem Episcopo & Præposito per apostolica scripta mandavimus ut suprascripta, juxta quod in authentico de præfata compositione confecto plenius continetur, possidere permitterent fratres ipsos liberè ac quietè, nullam eis de cetero super illis inferentes molestiam indebitam & gravamen, ac idem Episcopus in procurationibus quas ab ipsis & eorum Ecclesiis debet recipere annuatim sic se modè habere quod non gravaret eosdem, cum adhuc illorum & Ecclesiarum ipsarum sint tenues facultates. Vobisque nihilominus dedimus in mandatis ut si memorati Episcopus & Præpositus mandatum apostolicum negligerent adimplere, vos eos à prædictorum fratrum super iis molestatione indebita per censuram ecclesiasticam appellatione remota compescere curaretis. Sed miramur quod, sicut accepimus, cum Episcopus & Præpositus sæpèdicti ab eorundem fratrum injuriis non revocaverint manus suas, eoque fortius persequantur eosdem quod difficilius possunt habere recursum ad sedem apostolicam tam remoti, vos mandatum nostrum exequi non curastis, ex absentia unius vestrum occasione dilationis assumpta, satis siquidem frivola & inani, cum in litteris pro eisdem fratribus ad vos missis contineretur expressè quod si non omnes iis exequendis interesse possitis, duo vestrum ea exequi procurarent, & sic fratres prædicti ob moræ dispendium ad

Epist. 319.
Ut causa filii
committitur dili-
genter inten-
dant.
Vide lib. 21.
epist. 141.